

ECCE HOMO

Szentgáli Pál

Ím az ember! ... nem, hiéna-had! ...
Ajka, halld mily szitokra fakad!
Golgotára viszi Mesterét,
s üdvét önkezelével tépi szét,
s kinek nyomán áldás virult s Éden,
kín-keresztre szegzi vad dühében.

S ím az ember! ... nézd, s imádjad Őt,
az áratlan, néma szenvedőt!
Bár jutalma gúny s kínos halál,
csüggedés keblébe még se száll,
s szent testét míg festi drága vére,
áldást rebeg gyilkosi fejére.

Ím az ember! ... bűnös, vak, szegény! ...
Setét fátyol leng ma is szemén.
Balga ésszel vágja azt a fát,
mely üdítő friss gyümölcsöt ad.
S Krisztust, aki üdve, Megváltója,
hűtlen megtagadja, kigúnyolja.

S íme az ember! ... Örök kegyelem,
eltiporva is jót tesz velem!
Bűnöm átkát hordja, szeret, áld,
és megédesíti a halált ...
Istenembe, hálám zeng ma néked!
- Taníts tûrni, bízni, áldni téged!

Forrás: www.keresztenydalok.hu